

Phẩm 3: VĂN-THÙ THẦN BIẾN

Bấy giờ Thiên tử Thiện Trụ Ý bạch Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Bạch Đại sĩ! Nay nên cùng đến chỗ Đức Như Lai, thân cận đánh lễ thỉnh hỏi những điều chưa nghe, cũng nhân thời gian ấy như pháp mà chất vấn.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Này Thiên tử! Thiên tử chớ phân biệt thủ trước Như Lai.

Thiện Trụ Ý nói:

–Bạch Đại sĩ! Như Lai ở tại đâu mà bảo chớ thủ trước?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Chính tại hiện tiền.

–Bạch Đại sĩ! Nếu như vậy, sao tôi chẳng thấy?

–Này Thiên tử! Nếu nay Thiên tử có thể tất cả chẳng thấy thì gọi là chân thật thấy Như Lai.

–Bạch Đại sĩ! Nếu là hiện tiền sao bảo tôi chớ thủ trước Như Lai?

–Này Thiên tử! Thiên tử cho rằng nay đây hiện tiền có gì?

–Bạch Đại sĩ! Có hư không giới.

–Này Thiên tử! Đúng vậy! Nói là Như Lai chính là hư không giới. Tại sao? Vì các pháp bình đẳng như hư không. Thế nên hư không tức là Như Lai, Như Lai tức là hư không. Hư không và Như Lai không hai không khác. Này Thiên tử! Do ý nghĩa ấy nên ai muốn cầu thấy Như Lai phải quan sát như vậy: Chân tế như thật, biết rõ trong ấy không có một vật có thể phân biệt được.

Bấy giờ Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi lại dùng thần lực hóa làm ba mươi hai tòa nhà báu nhiều tầng, mái hiên đầy đủ, bốn mặt vuông vức, bốn góc có trụ, có bao lớn bao quanh lưới báu giăng xen rất đẹp, vi diệu cao vợi nguy nga, hoàn toàn trang nghiêm, rất đáng ưa thích. Trong nhà đều có giường báu thù thắng trải với thiên y, trên giường đều có Hóa Bồ-tát ngồi đủ ba mươi hai tướng Đại nhân.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi hiển hiện tất cả sự trang nghiêm như vậy rồi, cùng Hóa Phật trên hoa sen, các vị Hóa Bồ-tát và các chúng Bồ-tát trong lâu đài sang trọng này đồng đến chỗ Phật, đi vòng quanh bên phải bảy vòng, cũng đi vòng bên phải chúng Tỳ-kheo, rồi bay vút lên hư không tỏa ánh sáng, chiếu khắp chúng hội đạo tràng, an trụ bốn phía.

Lúc ấy Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi đi sau Thiên tử Thiện Trụ Ý mà bỗng đến chỗ Phật trước, còn Thiên tử Thiện Trụ Ý lại đến sau. Thiên tử Thiện Trụ Ý hỏi:

–Bạch Đại sĩ! Tôi đi trước mà đến sau. Đại sĩ từ con đường nào đến đây?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói:

–Này Thiên tử! Giả sử có người cúng dường hằng hà sa Như Lai cúi đầu đánh lễ cũng vẫn không thấy được việc tôi qua lại đi đứng.

Bấy giờ các Hóa Bồ-tát trên hoa đài và các chúng Bồ-tát trong nhà báu đồng thanh nói kệ ca ngợi Đức Như Lai:

*Đã từng cúng dường quá hằng sa
Chẳng thể nghĩ bàn các Thế Tôn
Dũng mãnh tu hành cầu Bồ-đề
Thế nên siêu xuất hàng trời, người
Ánh sáng sắc đẹp hơn ba cõi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mâu-ni tướng tốt thật diệu kỳ
Vì chúng tuyên nói pháp sâu xa
Không có thọ mạng, không nhân ngã.
Thế Tôn hành Thí, trì Tịnh giới
Nhẫn nhục, Tinh tấn, đủ Thiền định
Trí tuệ thanh tịnh sáng ba cõi
Con lạy Đấng Thắng Ba-la-mật-đa.
Có ai phát tâm cầu Bồ-đề
Thì nhận cúng dường của trời, người
Nếu nơi thâm không chẳng nghi hoặc
Sẽ nối Pháp Vương xuất thế gian
Quá khứ chư Phật Đẳng Chánh giác
Hiện tại tất cả Lương Túc Tôn
Thường nói các pháp không như vậy
Bản lai không tướng cũng không tác.
Chúng sinh thể tánh chẳng nắm bắt,
Nào có kẻ sinh và tử diệt
Vốn đã không lai cũng không khứ
Tất cả các pháp như hư không.
Như các hóa nhân xem sự việc
Dù lại thị hiện mà không thật
Thế Tôn thuyết pháp cũng như vậy
Đều là hư giả đồng ảo mộng.
Hằng sa thế giới đầy châu báu
Mang đem bố thí tất cả người
Nếu hay tu nhân khéo nói không
Thí pháp như đây hơn tài thí.
Lại trong số kiếp như hằng sa
Cúng dường chư Phật trên trời, người
Dâng cúng hương hoa và vật dụng
Vì cầu Bồ-đề lìa thế gian.
Được nghe chánh pháp rất sâu này
Không có ngã, chúng sinh, thọ mạng
Nên biết người này được tịnh nhẫn
Đây là cúng dường mười phương Phật .
Trong vô số kiếp hành bố thí
Y thực, ngựa voi và châu báu
Nên biết chẳng phải nhân giải thoát
Bởi có tướng ngã, nhân, chúng sinh.
Quy mạng Đấng Vô Thượng Niết-bàn,
Cứu tế chúng sinh số vô lượng
Các pháp đều không vốn thanh tịnh
Giải thoát như vậy trí trang nghiêm.
Chư Phật xuất thế rất khó gặp
Được nghe chánh pháp sinh tin khó

*Thân người khó được nay đã được
Lành thay Phật pháp người thuận tu!
Đã được bỏ trừ tám chướng nạn
Tuyệt hẳn chật hẹp ở không nhà
Nơi các chánh pháp được tín hành
Phải nên dũng mãnh phát tinh tấn.
Nếu nghe pháp rồi phải chánh tư
Chẳng nên nghe tiếng liền nắm lấy
Các người thường tu A-lan-nhã
Chắc sẽ mau chóng thành Nhân hùng.
Gần Thiện tri thức và Pháp sư
Phải mau xa rời các bạn ác
Đối với chúng sinh tướng bình đẳng
Cẩn thận chớ khởi tâm ngã nhân.
Thường thích đa văn trì cấm giới
Lìa bỏ cửa nhà ngồi trong rừng
Thuốc hư trị bệnh chớ đối tốt
Cũng luôn khát thực nhận phần tảo.
Tất cả hữu vi tức vô vi
Đồng đều một tướng như sóng nắng
Nếu rõ thực tế thấy chân như
Mau thành Vô thượng Bồ-đề đạo.
Nên quán năm ấm đừng mộng ảo
Các nhập trong ngoài như nhà hoang
Thế Tôn thường nói pháp như đây
Pháp cũng mộng ảo chớ chấp trước.
Tham dục, sân giận, tánh tự không
Ngu si, ngã mạn phân biệt khởi
Pháp ấy đã diệt nay cũng không
Biết được như vậy thì thành Phật.*

Lúc các Hóa Bồ-tát nói kệ này, trong chúng hội có hai vạn hai ngàn chúng sinh phát tâm Vô thượng Bồ-đề, năm trăm Tỳ-kheo lậu tận ý giải, tâm được giải thoát, năm trăm Tỳ-kheo-ni xa lìa trần cấu, được Pháp nhãn tịnh, bảy ngàn Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, hai vạn năm ngàn Thiên tử cũng đều được lìa trần cấu được Pháp nhãn tịnh, ba trăm Bồ-tát được Vô sinh pháp nhãn. Cả đại địa tam thiên đại thiên thế giới chấn động sáu cách như rung động, rung động khắp, rung động đều khắp, vang động, vang động khắp, vang động đều khắp; vọt lên, vọt lên khắp, vọt lên đều khắp; cho đến gầm rống, khởi lên, thức tỉnh các thứ cũng đều như vậy.

M